

ganske usandsynligt, at der i en overskuelig Fremtid vilde fremkomme noget virkelig nyt med Hensyn til Folketingets Sammensætning, var der for alle os, der ønske at fremme Landets og Folkets Velfærd — og det gøre vi jo alle — intet andet fornuftigt Ønske til Kronens Bærer end Ønsket om noget „nyt“ med Hensyn til Regeringens Sammensætning. Jeg skal her slet ikke indlade mig paa at undersøge, om den Stagnation, som i de senere Aar har givet sig et stærkere og stærkere Udtryk paa Lovgivningens Omraade, om den særlig lægges Regeringen eller særlig Folketinget til Last, det skal jeg aldeles ikke indlade mig paa en Undersøgelse af. Men det staar fuldstændig klart for mig og har i lange Tider staaet klart for mig, at noget „nyt“ maatte der komme, hvis ikke Lovgivningsmagten skulde køre fast. Men ikke alene af den Grund er jeg glad over, at Hans Majestæt Kongen har taget en Beslutning om at hidføre noget nyt, men jeg er glad over, at dette ny ogsaa er fremkommet i udvidet Betydning af Ordet „nyt“, nemlig derved, at det ikke alene er ny Personer, men at det ny er fremstaaet paa et nyt Grundlag, et nyt System, om man saa vil. Det staar fuldstændig klart for mig, at der var, som jeg allerede har sagt, en absolut Nødvendighed for, at vi maatte komme til en Ændring paa dette vigtige Punkt, og derfor har jeg ingen Betænkelse ved at give min Glæde Udtryk ved en Udtalelse som denne. Dermed være det altsaa ikke sagt, at jeg udtaler min Glæde og heller ikke min Sorg over de Personer, som Hans Majestæt Kongen har valgt til at indtræde i sit Raad. Jeg indlader mig ikke paa at udtale nogen Kritik og heller ikke nogen Ros over de Mænd, som for Øjeblikket — og som jeg haaber for lange Tider — have Hans Majestæt Kongens Tillid. Jeg mener ikke, at det vilde være sømmeligt, om jeg udtalte nogen som helst Kritik i saa Henseende, allerede af den Grund, at jeg ofte har været Vidne til og har gjort Indsigelse imod, at man fra anden Side, fra det ærede Flertals Side her, eller fra deres Meningsfællers Side, har udtalt meget skarpe Domme over tidligere Ministre. Det hed sig endog i den sidste Rigsdagssamling fra en af det ærede Flertals Ordføreres Side om det Ministerium, der da sad ved Roret, at han ikke kunde tænke sig noget mere bagvendt, end en Bebrejdelse fra Højres Side mod, at man fra den daværende Oppositions Side udtalte sig nedsættende og fordømmende om en Regering, hvis Hensigter man endnu

ikke kendte. At en Bebrejdelse herfor skulde være noget af det mest bagvendte, det kan jeg ikke forstaa, og derfor vil jeg holde mig paa den sikre Side, ikke at udtale nogen som helst Kritik af de Mænd, Kongen har valgt til Raadgivere. Jeg mener overhovedet, at en Regering, de Mænd, hvem Landets højeste Embeder ere betroede, bør ikke bedømmes enten efter personlig Sympati eller personlig Antipati. De bør ej heller bedømmes efter deres Færd i tidligere Livsstillinger, de bør rettelig kun bedømmes paa Grundlag af deres Handlinger; og indtil jeg ser den nuværende Regerings Handlinger, indtil da afholder jeg mig fra enhver Bedømmelse og fra enhver Kritik. Jeg vil bede om en saadan Forstaaelse af min og mine nærmeste Meningsfællers Tilslutning til Forslaget til Beslutning, at vi ere glade over den Beslutning, Hans Majestæt har taget den 24de Juli, at vi afvente Regeringens Handlinger for derefter at bedømme, om vi kunne udtale den samme Glæde over det personlige Valg, som Hans Majestæt har truffet. Foreløbig er det Kongens Sag og ikke vor.

Jeg kan ligeledes som alle de Herrer, der have haft Ordet i Dag, udtale min Tilslutning til Trontalens Indhold, om jeg end maa tage bestemt Forvaring mod at blive antaget for at forstaa den paa samme Maade som den ærede sidste Taler (K. M. Klausen). Jeg tiltræder Udtalelserne i Trontalen efter dens Ordlyd, saaledes som den rettelig bør forstaaes, og navnlig, hvis der bliver Strid derom, efter den Forstaaelse, som jeg har af den. Jeg tiltræder selvfølgelig Slutningsudtalelsen i Forslaget til Beslutning, derom ere vi forhaabentlig alle enige, og jeg gør det med saa meget større Glæde, som det staar i god Samklang med det efter mit Skøn aldeles ypperlige Foredrag, som vi i Gaar hørte af den ærede Finansminister, og som efter mit Skøn varslede om gode Tider for Lovgivningsarbejdet og for Samarbejdet mellem Regeringen og Rigsdagen. Jeg vil derfor tilraade mine Meningsfællere, at vi, ligesom alle øvrige Grupper, stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Folketinget
(se Tillæg A.)

vedtoges enstemmig med 93 Stemmer.